Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi

Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice

Year-Book „Petre Andrei" University from Iasi

Fascicle: Law, Economic Science, Political Sciences

ISSN: 2248-1079

Coverd in: CEEOL, Index Copernicus, Ideas, RePeC, Socionet, Econpapers

---

THE PSEUDONYM AND THE NICKNAME: ACCESSORIES ATTRIBUTES OF IDENTIFICATION FOR NATURAL PERSON [PSEUDONIMUL ŞI PORECLA: ATRIBUTE DE IDENTIFICARE ACCESORII ALE PERSOANEI FIZICE]

Ludmila ŢARANU

Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2015, Tomul 16, Decembrie, pp: 15-23

Published by:

Lumen Publishing House

On behalf of:

„Petre Andrei" University from Iasi

The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person

[Pseudonimul şi porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]

LudmilaȚARANU[1]

Abstract

Each specific civil juridical relationship is established between its parties, subjects of law. With the view to know who are exactly the subjects of a specific civil juridical relationship it is necessary to identify them. The pseudonym individualizes the natural person in a specific field of activity and is freely chose by the natural person and it is not compulsory to be registered. Its simply use is necessary to create the right o have it. The author of a work can decide to use or not his/her name or pseudonym. The latter, consists of one more words, given to a person by somebody else in order to identify him within his social environment. The nickname has no legal value and does not enjoy and legal protection. As we have mentioned above, this identification attributes of a natural person are personal and non-patrimonial rights and are protected by law.

Keywords:

pseudonym, nickname, identification, attributes, natural person.

[1]Doctor, Academia de Ştiinţe a Moldovei, E-mail: 16ly@mail.ru.

Taranu, L. (2015). The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person [Pseudonimul si porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, Tomul 16, 15-23.

Pseudonimul este un nume voluntar ales de persoana fizică, la adăpostul căruia acesta doreşte să desfăşoare o activitate legală. El este un nume mincinos, diferit de numele real al persoanei fizice, sub care acesta doreşte să desfăşoare o activitate concretă. Porecla (sau supranumele) este un apelativ pe care anturajul i-l dă unei persoane, într-o manieră constantă şi publică. Din punct de vedere istoric porecla prezintă importanţă, multe din numele actuale fiind de origine porecle (2, Chelaru 2008, 174).

Potrivit DEX-ului *pseudonimul* este definit -„Nume creat sau adoptat sub care cineva îşi ascunde adevărata identitate, folosit mai ales de autorii operelor literare, artistice etc." (6, DEX 2009, 1192). Trăsătura distinctivă a pseudonimului o reprezintă autodesemnarea.

Pseudonimul reprezintă denumirea liber aleasă de o persoană, alta decât numele său, sub care îşi ascunde adevărata identitate şi care este folosităîn mod notoriu la desfăşurarea unei anumite activităţi, de obicei literare sau artistice. Pseudonimul este doar un drept, nu şi o obligaţie şi serveşte la individualizarea persoanei în raport cu activitatea sa profesională. Simpla sa folosire în mod public şi îndelungat este suficientă pentru a putea crea drepturi asupra lui. În ceea ce priveşte porecla, aceasta reprezintă o denumire deosebită de nume, dată de alte persoane unei anumite persoane pentru individualizarea acesteia, fiind folosită uneori în actele administrative sau de urmărire penală pentru identificarea unor persoane (1, Apetrei Irina, Andone Raluca-Oana, 2006, 71).

Folosirea pseudonimului este exclusă în cazul unei activităţi care implică execrciţiul autorităţii de stat, atât atunci când este vorba de persoana care exercită această autoritate, cât şi atunci când este vorba de persoana ce se adresează acestei autorităţi, care va fi obligată să se identifice nu numele înscris în actele de stare civilăşi, implicit, în actul de identitate (13, Reghini Ionel, Diaconescu Şerban, Vasilescu Paul, 2013, 808).

Rolul pe care-l are pseudonimul este, incontestabil, mai redus decât cel al numelui de familie şi al prenumelui. Rolul pseudonimului se exprimă prin individualizarea facultativă a unei persoane fizice într-un anumit domeniu de activitate şi aceasta numai atunci, când titularul înţelege să nu folosească numele său adevărat. Acest rol se realizează fără nici o formalitate, deci simplu, întrucât alegerea pseudonimului este liberă, iar folosirea facultativă, nepresupunând niciun fel de procedură specială de înregistrare. Simpla sa folosire în mod public este suficientă pentru a crea dreptul asupra lui şi pentru a-i îndeplini rolul. Cu toată simplitatea modului de dobândire şi de folosire a pseudonimului, rolul său este

Taranu, L. (2015). The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person [Pseudonimul si porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, Tomul 16, 15-23.

însemnat şi util în situaţiile concrete pentru identificarea autorului unei opere de creaţie intelectuală. În celelalte raporturi juridice, individualizarea aceleiaşi persoane se face cu ajutorul numelui său adevărat, probat cu înscrisurile corepunzătoare.

Ţinem să atragem atenţia asupra faptului căîn literatura de specialitate se accentuează faptul că dreptul de autor a unei opere din domeniul literaturii, ştiinţei sau de creaţie i se atribuie celui care a realizat o descoperire, invenţie sau un proiect industrial. Dreptul de autor, fiind indisolubil legat de rezultatul activităţii creative şi oglindeşte individualitatea persoanei. Spre deosebire de alte drepturi nepatrimoniale, dreptul de autor apare nu odată cu naşterea persoanei, ci în perioada vieţii şi este rezultatul unei munci creative determinate (17, РясенцевВладимир, 1986, 184).

În lucrarea curentă am folosit metodologia cercetării ştiinţifice din considerentele că anume aceasta presupune utilizarea unor metode primordiale:*metode generale* (cercetarea, sinteza şi generalizarea celor mai importante aspecte ale utilităţii pseudonimului în activitatea ştiinţifică); *metode juridice* (metoda juridică comparată a reglementării pseudonimului şi a poreclei în legislaţia mai multor state).

Aşadar, întru realizarea prezentului studiu au fost aplicate mai multe metode analitice de cercetare ştiinţifică a categoriilor juridice, printre care menţionăm: a) *metoda analizei logice* (constând în utilizarea legităţilor, categoriilor şi raţionamentelor logice, aplicate pe parcursul elaborării studiului, cu referinţă la: sintetizarea opiniilor doctrinare susţinute de diferiţi autori; sintetizarea reglementărilor ce vizează utilizarea pseudonimului, consfinţite de către legiuitor); d) *metoda analizei sistemice* (constând în cercetarea normelor legale ce reglementează statutul juridic al subiecţilor de drept care sunt vizaţi în purtarea pseudonimului sau a poreclei, tipurile acestora); f) *metoda analizei sintetice* (constând în exprimarea generalizatoare a tuturor elementelor ce determină atribuirea poreclei sau alegerea pseudonimului).

În continuare, evidenţiem faptul că pseudonimul şi porecla constituie mijloace de identificare a persoanelor fizice şi deci între ele există unele asemănări, dar şi importante deosebiri; ele nu se confundă.

Deşi ambele servesc, în aceleaşi situaţii, la identificarea şi individualizarea persoanei fizice, deşi ambele constau într-un cuvânt sau grup de cuvinte cu sau fără sens, ele nu au, totuşi, acelaşi regim juridic.

Porecla este „o denumire expresivă care nu şi-o alege persoana, ci pe care i-o dau alţii, în special determinată de unele defecte ale acesteia".

Între pseudonim şi poreclă există următoarele deosebiri principale:

Taranu, L. (2015). The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person [Pseudonimul si porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, Tomul 16, 15-23.

- Pseudonimul este recunoscut în dreptul civil român ca un drept subiectiv nepatrimonial distinct de nume, pe când porecla nu are acest caracter, ea neconstituind obiect al unui drept subiectiv şi, ca atare, nici nu este ocrotită de lege. Porecla nu are nici o valoare juridică;
- Pseudonimul se alege liber de către titularul său, pe când porecla este atribuită de alţii unei persoane fizice, reflectând o calitate, un defect, originea etc.Porecla prezintă importanţă juridicăîn materia cazierului judiciar, în dreptul penal (11, Lupan Ernest, Sabău-Pop Ioan, 2007, 136).

Studiile au arătat că pseudonimul şi porecla sunt mijloace de identificare a persoanelor fizice, deşi distingem între ele diverse asemănări dar şi deosebiri, acestea nu pot fi confundate.

Pseudonimul nu trebuie confundat cu porecla. În limbajul obişnuit, porecla înseamnă supranume dat (de obicei în bătaie de joc) unei persoane, mai ales în legătură cu o trăsătură caracteristică a aspectului său exterior sau a activităţii sale. Deşi porecla constă, ca şi pseudonimul, într-un cuvânt sau o grupare de cuvinte, ea nu formează obiectul unui drept subiectiv şi, în consecinţă, nu se bucură de nici o protecţie legală (14, Tănase Adrian-Relu, 2012, 130).

Porecla constituie un cuvânt sau un grup de cuvinte care poate sluji la individualizarea unei persoane, dar spre deosebire de pseudonim, care este ales însăşi de persoana în cauză, porecla îi este atribuită persoanei de către alţii, care înţeleg să identifice persoana referindu-se la anumite defecte, calităţi sau la originea acesteia (12, Fildan Mircea, ş.a.,2011, 296).

Termenului de *porecl*ă s-a atribuit definiţia dată de DEX - „Supranume dat unei persoane în legătură cu o trăsătură caracteristică a fizicului său, a psihicului sau a activităţii sale" (6, DEX, 2009).

În trecut, porecla era folosită pentru a face deosebire între mai multe ramuri ale aceleiaşi familii, ceea ce echivala în fapt cu o schimbare sau completare de nume. Porecla nu trebuie confundată cu pseudonimul, deoarece porecla îi este pusă titularului de oamenii cu care acesta intră în contact, iar pseudonimul şi-l alege titularul.

Porecla este un element facultativ, care în perioada Revoluţiei franceze în virtutea unei legi era interzisă de a fi alăturată la propriu nume, cu excepţia situaţiei în care acesta a fost folosit pentru diferenţierea membrilor aceleiaşi familii, dacă nu aminteşe titluri feudale şi nobiliare (7, Dogaru Ion, Cercel Sevastian, 2007, 155).

Taranu, L. (2015). The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person [Pseudonimul si porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, Tomul 16, 15-23.

În continuare, I. Torja ne face cunoscut cu următoarea clasificare a poreclei. Drept urmare, din punct de vedere al conţinutului poreclei, se constată existenţa următoarelor categorii:

- Ocupaţia;
- Defecte fizice;
- Defecte morale;
- Întâmplări ciudate;
- Felul de a vorbi, greşeli de pronunţare, folosirea frecventă a unor cuvinte;
- Locul de origine;
- Diferite mâncăruri;
- Nume de obiecte, legate de o meserie, de o întâmplare;
- Asemănarea sau prietenia purtătorului poreclei cu o persoană oarecare.

Din punct de vedere formal, poreclele pot fi simple şi compuse. Poreclele provenite din prenume se bazează de obicei pe asemănările dintre persoane, realizând prin similitudinea însuşirilor un transfer denotativ.

Poreclele denumesc un singur individ, având o mare valoare afectivă şi un conţinut semantic specific unor apelative care au dobândit o funcţie antroponimică, rezultat al unei aplicări directe, determinate de o particularitate fizico-psihică a individului la care se referă (15, Torja Ionel, 2011, 122).

În scopul ocrotirii ordinii publice şi a respectului reciproc prin Legea Nr. 82/2014 a survenit o modificare la art. $242^{2.}$ pct. 22 din Codul de executare al Republicii Moldova, prin care „Condamnaţilor le este interzis atribuirea şi însuşirea poreclelor". Probabil legiuitorul a instituit această prevedere pentru a exclude insultele între condamnaţi, fiindcă deseori poreclele sunt atribute de către aceştia în bătaie de joc şi le afectează demnitatea (4, Codul de executare, 2004).

Porecla nu este înregistrată în actele de stare civilă. Dar, spre deosebire de pseudonim, porecla, chiar dacă este de notorietate şi îndelung folosită, nu dă naştere unui drept şi prin urmare nu este ocrotită (13, Reghini Ionel, Diaconescu Şerban. Vasilescu Paul, 2013, 250-251).

Cu toate acestea potrivit Hotărârii Guvernului Nr. 345/2010 a României, porecla este considerată ca un element de identificare a persoanei, prin faptul că în formularele-tip folosite în activitatea de cazier, alături de nume şi prenume poate fi plasată şi aceasta.

Pseudonimul individualizează persoana fizică în societate în general într-un domeniu de activitate, în special printr-un cuvânt sau

Taranu, L. (2015). The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person [Pseudonimul si porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, Tomul 16, 15-23.

grupare de cuvinte. Pseudonimul formează obiectul dreptului subiectiv la pseudonim. Spre deosebire de nume, pseudonimul nu e supus stabilirii, modificării, schimbării sau transcrierii. Analizat prin prisma identificării persoanei, rolul pseudonimului este mai redus decât a numelui, deoarece el se circumscrie numai la anumite domenii de activitate (literare, artistice etc.). Fiind un drept absolut, dreptul la pseudonim nu poate fi exercitat pe cale de reprezentare şi nu poate fi înstrăinat; el nu poate fi transmis nici prin moştenire, este imprescriptibil şi viager (16, Ungureanu Ovidiu, Munteanu Carmen, 2011, 159).

Pseudonimul este în esenţă, numele pe care-l ia cineva şi-l întrebuinţează pentru a ascunde publicului adevăratul său nume. Persoana fizică poate folosi pseudonimul atât timp cât acest lucru nu implică fraudă sau scop ilicit (10, Lupan Ernest, 1999, 157).

Pseudonimul este un nume de împrumut, de fantezie, ales liber de cel care îl poartă pentru a-şi ascunde identitatea, în cadrul unei activităţi profesionale ori unor acte private (7, Dogaru Ion, Cercel Sevastian, 2007, 153).

Fiind elemente accesorii de identificare a persoanei fizice, în legislaţia Republicii Moldova dreptul la anonimat este recunoscut de Legea Nr. 139/2010, potrivit art. 5, alin. (3) „Dreptul de autor se constituie din drepturi patrimoniale şi drepturi morale (personale nepatrimoniale)", iar conform art. 9, alin. (2) „Când opera a fost publicată anonim sau sub un pseudonim care nu permite identificarea autorului, editura, al cărei nume este indicat pe operă, se consideră, în absenţa unei probe contrare, reprezentant al autorului, având în această calitate dreptul să protejeze şi să exercite drepturile autorului" (9, Legea cu privire la dreptul de autor şi drepturile conexe a Republicii Moldova, 2010).

Mai mult ca atât lit. a), alin. (1) art. 185^1 Cod penal Nr. 985/2002 al Republicii Moldova, remarcă următoarele - „Încălcarea dreptului de autor şi a drepturilor conexe, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 4000 la 5000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 5 ani, cu amendă, aplicată persoanei juridice, în mărime de la 8000 la 10 000 de unităţi convenţionale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 1 la 5 ani sau cu lichidarea persoanei juridice" (Cod Penal al Republicii Moldova, 2002).

În dreptul civil român, în art. 4, alin. 2 din Legea Nr. 8/1996este consfinţit dreptul subiectiv nepatrimonial al pseudonimului, ceea cenu permite identificarea autorului unei opere în situaţia în care acesta ramâne în anonimat (8, Legea privind dreptul de autor şi drepturile conexe, 1996).

Taranu, L. (2015). The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person [Pseudonimul si porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, Tomul 16, 15-23.

În legislaţia Ucrainei se stipulează laart. 28 din Cod civil că „La punerea în aplicare a drepturilor civile individuale persoana fizică în conformitate cu legea poate utiliza pseudonimul sau să ia act fără indicarea prenumelui“ (3, Codul civil al Ucrainei, 2003).

În această ordine de idei considerăm oportună existenţa unei reglementări legale a dreptului persoanei la pseudonim, deoarece lipsa unei asemenea reglementări ar avea ca rezultat încălcarea dreptului persoanei la anonimat.

Atragem atenţia asupra faptului că pseudonimul şi porecla sunt atribuite categoriei de date cu caracter personal ocrotite prin Hotărârea Guvernului Nr. 1123 din 14.12.2010, executarea căreia asigură măsuri tehnice şi organizatorice necesare pentru asigurarea securităţii, confidenţialităţii şi integrităţii datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul sistemelor informaţionale de date cu caracter personal şi/sau registrelor ţinute manual. Astfel, este exclus accesul sau blocarea neautorizată, preântâmpinarea acţiunilor intenţionate şi/sau neintenţionate a utilizatorilor interni şi/sau externi, precum şi a altor angajaţi ai deţinătorului de date cu caracter personal, care condiţionează distrugerea, modificarea datelor cu caracter personal sau defecţiuni în lucrul complexului tehnic şi de program.

În literatura de specialitate sesizăm mai multe motive pentru care artiştii, scriitorii, ziariştii ajung să adopte, pentru a semna lucrările, alt nume decât cel real: teama de persecuţii, rangul social nu admite publicitatea, numele autentic este banal, iar pseudonimul poate rezuma într-un fel ceea ce purtătorul vrea să exprime prin opera sa. Exemple de formare a pseudonimelor: epigramistul Nicolae Grigore Mihăilescu a folosit semnătura *Nigrim*; scriitorul Barbu Ştefănescu este cunoscut sub pseudonimul *Delavrancea;* lingvistul Alexandru Graur a utilizat pseudonimul *Gh. Reviga*, aceasta după comuna în care a copilărit (7, Dogaru Ion, Cercel Sevastian, 2007, 154).

În urma cercetării ne permitem să concluzionăm că, după cum se observă, pseudonimul este lăsat la latitudinea titularului de a-l folosi sau nu, pe când porecla este calificativul atribuit fără un acord prealabil al persoanei căreia i se conferă.

Dezvoltând importanţa pseudonimului, se poate afirma că prin acest termen se înţelege acel mijloc de identificare cmpus într-un cuvânt ori grup de cuvinte ales şi utilizat în mod liber şi facultativ de o persoană fizică pentru a ascunde publicului adevăratul său nume, având scopul central de a se individualiza în societate, cu referire într-un anumit

Taranu, L. (2015). The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person [Pseudonimul si porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei” din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, Tomul 16, 15-23.

domeniu de activitate, precum cel artistic (actori, cântăreţi), literar (scriitori).

Am reţinut definiţia poreclei, redatăîn literatura de domeniu, ca fiind acel mijloc de identificare a persoanei fizice compus din cuvinte alese şi întrebuinţate în mod liber şi fără a avea un caracter arbitrar din partea altor persoane. Respectiv, deducem faptul că porecla nu reprezintă un drept patrimonial, ci din contra este un calificativ accesoriu al persoanei. Constatăm că pseudonimul este un drept subiectiv din lista drepturilor personale nepatrimoniale – dreptul la pseudonim.

Purtarea unui pseudonim nu poate fi impusă prin lege ci este la latitudinea persoanei de a şi-l atribui, mai mult ca atât o persoană nu are dreptul de a alege un pseudonim purtat de o altă persoană. Aici intervine problema cum putem identifica dacă un atare pseudonim este sau nu folosit? Respectiv, raspunsul la întrebarea care ne interesează îl putem găsi doar prin cunoaşterea de către public a operei, lucrării respective şi eventual autorul acesteia. În acelaşi timp, constatăm că spre deosebire de numele de familie, pseudonimul nu poate fi transmis unei noi generaţii şi nici prin moştenire către succesorii săi.

Bibiografie:

Apetrei Irina, Andone Raluca-Oana, 2006, *Instituţii de drept civil. Partea generală. Persoana fizică. Persoana juridică*, Casa de Editură Venus, Iaşi, p. 71.

Chelaru Eugen, 2008, *Drept civil. Persoanele*, Ed. a 2-a, Editura C. H. Beck, p. 78-79.

Codul Civil al Ucrainei, Nr. 435-IV, 16 ianuarie 2003, În: Vedomosti Verhovnoj Rady Ukrainy, Nr. 40-44.

Codul de Executare al Republicii Moldova, Nr. 443 din 24.12.2004, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, Nr. 214-222/704 din 05.11.2010.

Codul Penal al Republicii Moldova, Nr. 985 din 18.04.2002, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, Nr. 72-74/195, din 14.04.2009.

DEX - Dictionarul explicativ al limbii române, 2009, Ed. a III-a, Academia Română, Ed. Univers Enciclopedic Gold, Bucureşti, p. 1192.

Dogaru Ion, Cercel Sevastian, 2007, *Drept civil. Persoanele*, Editura C. H. Beck, Bucureşti, p. 153-155.

Taranu, L. (2015). The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person [Pseudonimul si porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, Tomul 16, 15-23.

Fildan Mircea, Fildan Sorin, Cotuţiu Aurelia, Mihnea Ioana, 2011, *Acte de stare civilă şi elemente de procedură civilă*, Editura Cordial Lex, Cluj-Napoca, p. 59.

Legea privind dreptul de autor şi drepturile conexe, Nr. 8 din 14 martie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României Nr. 60, din 26 martie 1996.

Legea cu privire la dreptul de autor şi drepturile conexe, Nr. 139 din 02.07.2010, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 191-193/630, din 01.10.2010.

Lupan Ernest, 1999, *Drept civil. Persoana fizică*. Editura Lumina Lex, Bucureşti, p. 157.

Lupan Ernest, Sabău-Pop Ioan, 2007, *Tratat de drept civil român*. *Persoanele,* Vol. II, Editura C. H. Beck, Bucureşti, p. 136.

Reghini Ionel, Diaconescu Şerban. Vasilescu Paul, 2013, *Introducere în dreptul civil*. Editura Hamangiu, Bucureşti, p. 250-251.

Rjasencev Vladimir, 1986, Sovetskoe grazhdanskoe pravo. Chast' 1. Moskva, Juridicheskaja Literatura. 184 ct.

Tănase Adrian-Relu, 2012, *Noul cod civil.Persoana fizică. Despre familie* (art. 1-186, art. 252-534). *Comentarii şi explicaţii,* Editura C. H. Beck, Bucureşti, p. 130.

Torja Ionel, 2011, *Numele şi prenumele persoanei fizice. Semnificaţie. Origine. Schimb*, Editura Gutenberg Univers, Arad, p. 122.

Ungureanu Ovidiu, Munteanu Carmen, 2011, *Drept civil. Persoanele în reglementarea Noului Cod civil*. Editura Hamangiu, Bucureşti, p. 159.

Taranu, L. (2015). The Pseudonym and the Nickname: Accessories Attributes of Identification for Natural Person [Pseudonimul si porecla: atribute de identificare accesorii ale persoanei fizice]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, Tomul 16, 15-23.